

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Commentarius Pavli Bernriedensis, Antiqui Scriptoris, De
Vita Gegorii VII. Pontif. Max.**

Paulus <Bernriedensis>

Ingolstadii, 1610

De Etymo Nominis Hildebrandi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-65381](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-65381)

pho conferenda, egregiam planè & fructuosam
 Catholica rei operam cepit R. P. Georgius
 Sturnus Societatis nostræ, in Collegio Viennēsi
 Philosophia Professor, cui p̄inde, ut & clariss.
 Tengnagelio, Paulus Bernriedensis salutem,
 vitamque suam; & omnes veri amatores, &
 Schismaticorum atque Hæreticorum osores,
 grates gratias debent. Vtinam alterum exem-
 plar nancisci licuisset. Ego certè ut nāciscerer,
 nullis laboribus peperci. Sed frustra fui; hactē-
 nus quidem; sed non despero. Erit, qui à nobis
 inchoata perficiat, etiam Gerocho in lucem ex-
 tracto. Fiat, fiat: neque enim aliud occurrit,
 quo desiderium meum explicem.

DE ETYMO NOMINIS HILDEBRANDI.

RLACET audire, quid originationum
 inuestigatores de Etymo huius voca-
 buli Hildebrandus tradiderint, cum
 enim sectarij hoc nomen semper in ore circum-
 ferant, & Gregorium VII. Papam vix un-
 quam Gregorium; sed ferè semper Hildebrā-

B 3 dum

Quasi notatio
nominis Hil-
debrandus.

dum appellitent; dispicere oportet, num sit eius-
modi nomen, quod Gregorio pro bri loco oggeri
iure queat, & num satis cause habeant, cur
Hildebrandum, in Hellebrandum, veteres
Schismaticos imitati, transforment.

Anonymus de propriis nominibus Germa-
norum, quem quidam Lutherum existimant.
Exstat tomo primo operis historici editi Basi-
lee, Anno M. D. LXXIV. Et separatim
quoque Vrsellis Anno M. D. LIX. expresse
sub Lutheri nomine libellus iste euulgatus est.

Est Brynn seu Brenn (vt antiqua carmina
*Heldenbuch. * heroum indicant) galea, praefertim cri-
stata seu cornuta: ergo Brennus est Galea-
tius, & Brennburg vel ducis Brenni castel-
lum vel Brennorum, ceu praefidium Galea-
torum & armatorum ad tutandam regio-
nem. Et scarabeus iste maiusculus, qui ga-
leatus rubris cornibus & alis testaceis ar-
matus, Husbrenner dicitur in nostra re-
gione. Hildebrand pro Heltbrenn, id est gi-
gas & heros Brennorum, ceu caput & dux
eorum, hodie Hauptmann ober den reifigen
Zeug!

Zeug/ Helt enim heroem, velut Achillem vel Hectorem significat. Luitprand Rex Longobardiæ pro Lutbrenn, id est hominum galeatus, qui homines armis tutatur, diximus enim Luit, Lyt, seu Suevicè Leute, significare homines numero plurali. *Licet verò in hac etymologia nimis violenta videatur mutatio Brand in Brenn; inde tamen elucet Hildebrandū Lutherò non esse Hildebrandum, hoc est, inferni titionem, ut Lutherani & Calviniani nunc calumniantur, sed Brennorum, hoc est, galeatorum Ducem, caput, præsidium, & tutamen. Et verò talis Hildebrandus fuit Gregorius VII. Heroem enim, Ducem & antesignanum se præbuit illi exercitui; ad quem hæc Apostoli Ephes. 6. exhortatio exstat. State ergo succincti lumbos vestros in veritate, & induiti lorica iustitiæ, &c. & galeam salutis assumite, &c. Quanta enim bella Heros iste, & ut Germani appellant, Helde, (à quo Lutherus Hildebrandi nomen deducit) suscepit, & feliciter tam contra aspectabiles, quam in aspectabiles hostes*

hostes

hostes confecerit; abundè docent cum alijs, tum Paulus noster; ita ut non nisi nutu diuino Hiltebrandi nomen ei primitus obtigerit, pro cuius tam honesta Etymologia, est quòd Luthero, alioqui immerentissimo, gratias agamus: si tamen Lutherus est Auctor libelli, de quo antea.

*Alia origina-
tio vocis Hilde-
brandus.*

A predicta originatione non multum abit alia Goldasti Caluiniiani, qui in Notis ad Pareneses Tyrolis Scotorum Regis putat eos, qui nominantur Celtæ, veteribus fuisse Cheld, aut aspiratione duplicata Hheld, qui nobis nunc Held. Sic Hiltebrandum dictum, quasi, Chelte Bren, hoc est, Celtam Brennum: Et ab eadem origine descendere itidem ista: Hiltebolt, Hiltiman, Hiltiuuin. Et mulierum nomina Hiltigart, Hiltrut, Hiltegunt, Adilhilt, Reginhilt. Ubi iterum vides, in Hildebrandi vocabulo nihil esse infernale seu Tartareum, ut heretici criminantur; sed omnia Heroica, ab Celta seu Heroë & galea.

Auentinus in Nomenclatura priorum nominum. Helt, heros. Hyld, Huld, amor est. Hyldeprand, amoris titio. Idem habet, Luit-

Luitprand, populi titio & amor. *Sed prand
sive brand in istiusmodi compositis pro titio-
ne accipi; multis parum sit verisimile: licet
ita etiã sentiat Paulus noster in ipso Historia
sua vestibulo. Utcunq; tamẽ sit, neq; Auenti-
no in mentem venit, Etymon Hildebrandi ex
Orco petere; sed ab Heroë vel amore sumpsit:
cuiusmodi multa propria nomina Germani
habent; ut Huldreich, Huldenreich, Amor
Regni, sive, amoris diues & plenus. Vulgo,
Vlricus. Priscis, Hyldericus. Celtis, Chylde-
ricus. Hyldeprecht, amari dignus. Hylde-
bertus. Celtis, Chyldebertus. Hyldegart, a-
morishortus. Huius generis plurima inue-
nies vocabula tam virorum, quàm mulierum
in Catalogo Nominum propriorum, quibus
Alemanni quondam appellati fuerunt. Tom.
2. Script. Alemannicorum.*

Fuit quoque maioribus nostris Brand gla-
dius. Quo sensu voce illa Poëta Itali etiam nũ
utuntur. Quid si igitur Hildebrand seu Hil-
debrand, sit Herois, vel amoris gladius?
Nam ridiculus mihi ille videtur, qui in libel-
lo, quem inscripsit, etyma variorum nomi-
num,

C

num,

num, & c. nobis hanc originationem procudit. Hillebrant, Hillebrandus, Hillam ardens, amans, procans: Saltem dixisset. Hilt, seu Hiltam amans; nam hac duo sunt mulierum nomina, ut ex proximè citato Catalogo constat. Haecenus de nomine Hildebrandi.

Gregorium Gracis idem esse, quod Latinis Vigilium; & Vigilantium, (iam tamen probrosum & inauspicatum nomen, ob Vigilantium Hereticum) notius est, quam ut multis demonstrandum sit. Veteribus Alamannis erat Gregorius Vuachar, Vuachere, Vuachiri. Vuacho. Vuahcho. Porro Gregorium VII. Gregorij nomen non frustra tulisse, norunt cum gaudio Catholici: Schismatici & heretici non sine gemitu.

PAV-